
[ROZWICHRZYĆ *vb pf*

1 sg fut rozwichrzę.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII(XVIII) w.

Rozproszyc wiatrem; przen o Bogu [kogo]: [mówi Jehowa:] Y rozwiąłem [dispersi] ie (marg) Yrozwieię ábo ráczey/ rozwichrzę ie [...] (-) po wńzech narodziech/ ktorych nie ználi. BudBib Zach 7/14 (Linde).

Synonimy: rozchwiać, rozmieść, rozpłoszyć, rozwiać.

Formacje współrdzenne cf WICHROWAĆ.

ZCh